

Prasītājs apgalvo, ka starpība starp summu, ko Grieķija ir parādā OA/OAS, kas ir aptuveni novērtēta Komisijas Lēmumā 2003/372/EK (¹), un kompensāciju par zaudējumiem, kas tika piespriesta OA/OAS ar 2006. gada 20. decembra nolēmumu, uzskatāma par uzņēmumam sniegtu priekšrocību saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem. Saskaņā ar prasītāja teikto jāuzskata, ka šo priekšrocību ir sniegusi Grieķija, jo šķērējies ir darbojusies kā valsts iestāde.

Prasītājs arī norāda, ka Komisijai bija pienākums rūpīgi un objektīvi izvērtēt saņemto sūdzību, vai nu lai pieņemtu lēmumu, kurā tiktu atzīts, ka valsts pasākumi nav uzskatāmi par atbalstu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē, vai arī, ka šie pasākumi ir uzskatāmi par atbalstu minētās normas nozīmē, bet tie tomēr ir saderīgi ar kopējo tirgu saskaņā ar EKL 87. panta 2. un 3. punktu, vai uzsākt EKL 88. panta 2. punktā noteikto procedūru.

Prasītājs arī norāda, ka septiņu mēnešu laikposms, kas pagāja no prasītāja sūdzības līdz brīdinājuma vēstules iesniegšanai, bija nesamērīgi ilgs, tādēļ Komisijas rīcības trūkums šajā laikposmā uzskatāms par bezdarbību EKL 232. panta nozīmē.

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 11. decembra Lēmums 2003/372/EK par Grieķijas sniegto atbalstu *Olympic Airways* (paziņots ar dokumenta numuru C(2002) 4831) (OV L 132, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2007. gada 30. novembrī ierosinājis Nikos Giannopoulos par Civildienesta tiesas 2007. gada 20. septembra spriedumu lietā F-111/06 Giannopoulos/Padome

(Lieta T-436/07 P)

(2008/C 22/94)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Nikos Giannopoulos, Wezembeek-Oppem (Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- prasību atzīt par pieņemamu;
- atcelt Civildienesta tiesas 2007. gada 20. septembra spriedumu lietā F-111/06;

- apmierināt pirmajā instancē iesniegtos prasītāja prasījumus atcelt lēmumu un atļūdzināt zaudējumus;
- piespriest atbildētājam pirmajā instancē atļūdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies, iesniedzot prasību un apelāciju.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda pamatu, kas balstīts uz vairākiem trūkumiem pamatojumā un acīmredzamām kļūdam vērtējumā Civildienesta tiesas sniegtajā atbildē uz prasītāja norādīto pirmo pamatu pirmās instances tiesvedības ietvaros, kas balstīts uz Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punkta pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2007. gada 5. decembrī — Huta Buczek/ Komisija

(Lieta T-440/07)

(2008/C 22/95)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Huta Buczek sp. z o.o., Sosnowiec (Polija) (pārstāvis — D. Szlachetko-Reiter, radca prawny)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 1. pantu, 3. panta 1. punktu un 3. panta 3. punktu Komisijas 2007. gada 23. oktobra Lēmumā Nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006) par valsts atbalstu, ko Polija piešķir tēraudu ražojošajam *Technologie-Buczek* koncernam;
- pakārtoti atcelt Komisijas 2007. gada 23. oktobra Lēmumu Nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006) par valsts atbalstu, ko Polija piešķir tēraudu ražojošajam *Technologie-Buczek* koncernam, daļā, kurā Komisija paredz atbalsta atgūšanu no sabiedrības *Huta Buczek sp. z o.o.*;
- atcelt Komisijas 2007. gada 23. oktobra Lēmumu Nr. C 23/2006 (ex NN 35/2006) par valsts atbalstu, ko Polija piešķir tēraudu ražojošajam *Technologie-Buczek* koncernam, daļā, kas attiecas uz atbalsta atgūšanu no sabiedrības *Huta Buczek sp. z o.o.*;
- piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja savu prasību balsta uz šādiem pamatiem:

- pēc prasītājas domām, nepareizi izvērtējot apstākļus par to, ka sabiedrība *Technologie Buczek S.A.* ir parādā valsts iestādēm, jo ir piešķirts ar kopējo tirgu nesaderīgs atbalsts, ir pārkāpts EKL 88. panta 2.punkts un 87. panta 1. punkts. Atbilstošo secinājumu Komisija pamato ar nepareizu pieņēmumu, ka valsts iestādes nav īstenojušas piespiedu izpildi pret sabiedrību *Technologie Buczek S.A.*. EKL 88. panta 2. punkta un 87. panta 1. punkta pārkāpums izriet no tā, ka Polijas valsts pieprasīja atbalsta atgūšanu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, lai gan nedz Polija nedz sabiedrībai *Technologie Buczek S.A.*, nedz arī *Technologie-Buczek* koncernam nepiešķīra atbalstu lēmumā minētajā apmērā, kā arī no tā, ka atbalsta garantijas summa patvaļīgi tika noteikta, nepastāvot juridiskam pamatam vai ekonomiskam pamatojumam. Tāpat EKL 88. panta 2. punkts un 87. panta 1. punkts ir pakāpts arī tādēļ, ka atbalsta atgūšanu Polijas valstij nodrošināja sabiedrība *Huta Buczek sp. z o.o.*, lai gan nebija pamata pieņēmumam, ka šī sabiedrība tik tiešām var būt viens no labuma guvējiem no sabiedrībai *Technologie Buczek S.A.* piešķirtā atbalsta un lai gan tai šis atbalsts netika piešķirts, kā arī pieņēmumam, ka faktiskās labuma guvējas no minētā atbalsta ir bijušas tikai sabiedrības *Huta Buczek sp. z o.o.* un *Buczek Automotive sp. z o.o.*, lai gan tās ir saņēmušas tikai daļu no sabiedrības *Technologie Buczek S.A.* mantas.
- ir pārkāpts EKL 253. pants un Pamattiesību hartas 41. pantā minētais labas pārvaldības princips, jo lēmumā trūkst pienācīga pamatojuma, kā dēļ prasītāja nevarēja saprast lēmuma pieņemšanas iemeslus un lēmums tādējādi bija nesaprotams prasītājai, kā arī nesaprotams nepareizās un nepietiekamās faktu konstatācijas dēļ.
- ir pārkāpts EKL 5. panta 3. punkts un no tā izrietošais samērīguma princips, jo sabiedrībai *Huta Buczek sp. z o.o.* tika

noteikts pienākums atmaksāt atbalstu, lai gan šāda rīcība Līgumā noteikto mērķu sasniegšanai nav nedz piemērota, nedz vajadzīga; it īpaši tā nav attaisnojama ar prasību izbeigt ar kopējo tirgu nesaderīgu atbalstu.

- ir pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo personas, kas ir parādā valsts iestādēm, līgumpartnerim ir jāatmaksā atbalsts, ko tas nekad nav saņēmis, ne arī guvis no tā jēlkādu labumu, kā arī tādēļ, ka attiecības, kuru ietvaros labumu no it kā saņemtā atbalsta esot guvušas *Technologie-Buczek* koncerna vienības, ir noteiktas patvaļīgi; ir pārkāptas īpašuma tiesības, jo valsts atbalsta daļas atmaksu ir jāveic personai, kas nekad nekad atbalstu nav saņēmusi un arī nekad faktiski no šāda atbalsta nav guvusi nekādu labumu; ir notikusi pilnvaru ļaunprātīga izmantošana, jo ir pieņemts lēmums, kas kalpo citam, nevis ar kopējo tirgu nesaderīga atbalsta izbeigšanas mērķim.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 6. decembra rīkojums — *Microsoft/Komisija*

(Lieta T-271/06) ⁽¹⁾

(2008/C 22/96)

Tiesvedības valoda — angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 294, 2.12.2006.